

konfirmasjonstale.com

Kjære Emilie - Em - kjære familie, venner og hele menigheten her i Trondheim domkirke menighet

For en dag.

For en kirke.

For en konfirmant.

Å få stå her i Nidarosdomen, under hvelvingen som har båret bønner i generasjoner, og si noen ord til deg, Em, det kjennes både høytidelig og helt naturlig.

Høytidelig, fordi dette er en dag der du sier ja til noe større enn deg selv.

Naturlig, fordi du er du - omsorgsfull, tydelig, nysgjerrig - og fordi troen allerede har fått plass i livet ditt.

Jeg vil begynne med ordene fra Salme 139,14:

«Jeg takker deg fordi jeg er gjort så underfullt.»

De ordene er ikke bare poesi, de er sannhet om deg.

Du er skapt verdifull.

Ikke fordi du presterer, ikke fordi du gjør alt riktig, men fordi Gud ville deg - Em, akkurat deg - med din stahet på den gode måten, din pliktfølelse, musikken din, omsorgen din.

Du har gått trofast på konfirmantundervisningen.

Du har spurt, tenkt, lyttet, stilt nye spørsmål.

Troen tåler spørsmål, og kirken trenger ungdom som våger å spørre.

Det er en styrke, ikke en svakhet.

Og jeg har sett hvordan du har vært åpen - for Gud, for fellesskapet, for veien videre.

I dag står du i et kirkerom som peker langt ut over seg selv.

Men troen din må også få lyde i hverdagsrommet:

Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com

i skolegangen, i latteren med venner, i de rolige øyeblikkene på rommet ditt, og ute i frisk luft der du er aller mest deg selv.

For eksempel i Bymarka, med sekk på ryggen, fargene som skifter med årstidene og stien som bare ber deg om å gå litt lenger.

Der vet du hva mot er.

Det er ikke å løpe fortest eller rope høyest.

Det er å ta det neste steget, selv når det er litt tungt.

Det er å holde kursen, også når stien blir smal.

Du har lært mye om mot i fellesskapet også.

Speideren og ungdomsarbeidet i menigheten har gitt deg trygge rammer, gode venner og en plass å vokse.

Der har du fått øve på å ta ansvar, og på å være en som ser andre.

Det er en gave du bærer med deg videre:

å være en som bygger, ikke bryter ned.

Å være den som sier «kom, vi går sammen», i stedet for «klar deg selv».

Og hjemme – ja, hjemme smaker troen noen ganger som kanelboller.

Du baker til hele familien, deler av deg selv, og fyller huset med varme og duft.

Slik kjennes det også å høre deg spille fiolin.

Du løfter et rom bare ved å gi noe av hjertet ditt.

Musikken din er bønn med strenger.

Du minner oss om at det vakre ikke er noe vi eier, men noe vi får – og deler.

Em, i dag vil jeg si dette til deg:

Gå modig inn i ungdomstiden med tro, håp og kjærlighet.

Tro som våger å hvile – når du er urolig.

Håp som reiser seg – når noe går i stykker.

Kjærlighet som bærer – når ordene ikke strekker til.

Og når du lurer på hvem du er, og hva du er verdt, husk salmens ord:

Du er underfullt skapt.

Punktum.

Du er også underfullt hverdagslig.

Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com

Du glemmer ikke plikter, du tar ansvar – ikke alltid med et smil, men ofte med vilje og stødighet.

Og du kan være sta – på den gode måten.

Det er den staheten som sier:

«Jeg gir meg ikke før jeg har fått det til.»

Bevar den.

Bare la den alltid gå hånd i hånd med varme, som du allerede har i rikt monn.

Stahet uten kjærlighet blir hard.

Din stahet har hjerte.

Det gjør den vakker.

I dag ser vi deg – ikke som ferdig, men på vei.

Det er godt å være på vei.

Kristen tro handler ikke om å bli perfekt, men om å bli elsket, og å svare på den kjærligheten med livet sitt.

Du svarer allerede – i små og store valg.

Når du møter venner med lojalitet.

Når du stiller opp for søsken og familie.

Når du lar musikken din trøste.

Når du knyter skoene og går ut, også når været ikke frister.

Til menigheten vil jeg si:

Takk for at dere er et hjem for ungdom.

Takk til ledere i Trondheim domkirke menighet, til speidere og frivillige som gir tid og hjerterom.

Slik tro blir delt, slik håp holdes varmt, slik kjærlighet får hender og føtter.

I dag merker vi hvor dyrebart fellesskapet er.

Fortsett å være kirke på ordentlig – ikke bare på søndager, men i hverdagen, i blikket som ser dem som kommer inn døra, i invitasjonen som sier: «Du hører til her.»

Em, når du i dag står i Nidarosdomen og bekrefter dåpens løfte, står du ikke alene.

Du står i en stor kjede av mennesker som har båret troen før deg.

[Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com](https://konfirmasjonstale.com)

Og du står midt i et fellesskap som vil bære deg videre.

Når dagene er lyse, la takken få ord.

Når dagene er tunge, la bønnene få stillhet.

Og alltid: vær den du er skapt til å være.

Husk at troen ikke først og fremst er noe du får til, men noe du får.

Håpet er ikke en prestasjon, men et lys som tennes igjen og igjen.

Og kjærligheten – den er størst.

La den styre valgene dine.

La den være pulsen i livet ditt.

Så, kjære Em:

Må Herren velsigne deg og bevare deg.

Må han gi deg mot når stien blir bratt, glede når tonene danser, og fred når tankene løper.

Må han minne deg om dette, hver gang du tviler:

«Jeg takker deg fordi jeg er gjort så underfullt.»

Gratulerer med konfirmasjonsdagen.

Vi er uendelig stolte av deg.

Og vi går sammen med deg, i tro, i håp og i kjærlighet – fra Nidarosdomen i dag til Byåsen samfunnshus, og videre ut i livet ditt.

Denne talen ble laget med konfirmasjonstale.com. Svar på noen få spørsmål og generer din egen personlige tale nå på konfirmasjonstale.com

Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com